

libovolně zvýšené, nýbrž jest nucen dodržovati ceny úředně stanovené, po případě kalkulovati prodejní cenu na základě skutečných nabývacích nákladů s připočtením přípustného občanského zisku. Toho obžalovaná nečinila. Požadovala za půl litru piva 2 K 50 h, peníz to jak vzhledem k nabývacím nákladům (58½ h), tak i k úřední ceně (1 K 40 h) zřejmě přemrštěný. Jak zjišťuje rozsudek, jednala tak využívajíc mimořádných poměrů válkou vyvolaných. Jsou zde tudíž objektivní i subjektivní předpoklady pro odsuzující výrok pro předražování dle Šu 7 odstavec třetí zákona o lichvě.

### Čís. 481.

**Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 567 sb. z. a n.).**

**Rozsudek, jež vynesl soud lichevní o přestupku správním, jest zmatečným dle Šu 281, čís. 9 a) tr. ř.**

(Rozh. ze dne 13. června 1921, Kr I 182/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalované do rozsudku lichevního soudu při krajském soudě v Hradci Králové ze dne 29. prosince 1920, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou přestupkem podle § 6 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n., napadený rozsudek zrušil a nalézacímu soudu uložil, by odkázal věc předsedovi příslušného okresního soudu lichevního jako zástupci příslušného úřadu správního k dalšímu řízení a rozhodnutí.

### Důvody:

Rozsudkem lichevního soudu při krajském soudě v Hradci Králové ze dne 29. prosince 1920, vyneslým o obžalobě státního zastupitelství na Terezii Schovou pro přečin řetězového obchodu ve smyslu Šu 11 čís. 4 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n. a pro přestupek předražování dle Šu 7, odstavec první téhož zákona, byla obžalovaná uznána vinnou přestupkem dle Šu 6 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n. a odsouzena k pokutě 100 K. Zmateční stížnosti obžalované nelze, pokud namítá, že lichevní soud při sborovém soudě nebyl příslušným k tomuto rozhodnutí, upříti oprávnění. Dle Šu 6 lichevního zákona tvoří překročení nejvyšších cen ve smyslu tohoto Šu přestupek správní, o němž dle Šu 5 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 567 sb. z. a n. rozhoduje jako zástupce příslušného úřadu správního předseda soudu lichevního bez přísedících, z jehož nálezu jde odvolání (§ 9) na zvláště složený odvolací senát sborového soudu první stolice, jenž rozhoduje v řízení obdobném odvolacímu řízení ve věcech přestupkových. Těchto předpisů nebylo šetřeno v tomto případě, kde došlo k odsouzení pro přestupek dle Šu 6 lichevního zákona krajským soudem jako soudem lichevním, složeným dle předpisu Šu 12 zákona sb. čís. 567, rozsudkem na základě přelíčení, konaného dle předpisů o řízení o přečinech a zločinech. Je na snadě, že toto řízení a odsouzení bylo naprosto nezákonné, ježto postupem takovým souzeno bylo o přestupku správním nikoli po-

volaným zástupcem příslušného úřadu správního, nýbrž soudem a to řízením, kterým nutně zvrácen byl zákonitý pořad opravný. Soudní rozsudek, takto o správním přestupku vyneseny, jest zmatečným dle §u 281 č. 9 a) tr. ř., ježto krajský soud jako soud lichevní tím, že odsoudil obžalovanou pro přestupek dle §u 6 lichevního zákona, vyslovil zároveň, že čin, obžalované za vinu spadající, zakládá trestný čin, náležející do příslušnosti soudů, kterýmžto výrokem vzhledem k ustanovení § 6 lichevního zákona, prohlašujícím pouhé překročení nejvyšších cen za přestupek správní, zákon zřejmě byl porušen. Na lichevním soudě bylo, aby byl, jakmile dospěl k přesvědčení, že skutek obžalované spadá toliko do oboru § 6 lichevního zákona, se omezil na rozhodnutí ve směru deliktů, spadajících do pravomoci soudní, a věc ve směru přestupku správního odkázal soudci, v § 5 zákona sb. č. 567 označenému, jako zástupci příslušného úřadu správního k dalšímu řízení.

### Čís. 482.

**Zrušovací soud vyřizuje odvolání spojené se zmateční stížností i tehdy, zavrhně-li zmateční stížnost dle § 4 čís. 1 a § 1 čís. 1 a 2 novely ze dne 31. prosince 1877 (čís. 3 ř. zák. z r. 1878).**

(Plenární usnesení ze dne 14. června 1921, čís. pres. 627/21.)

Pro různý postup v otázce, zda o odvolání, jež spojeno bylo se zmateční stížností, náleží, byla-li zmateční stížnost zrušovacím soudem zavržena dle § 4 čís. 1, pokud se týče § 1 čís. 1 a 2 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. z. na rok 1878, rozhodovati soudu zrušovacímu, či dlužno-li spisy k vůli vyřízení odvolání odstoupiti sborovému soudu druhé stolice, přikázána otázka senátu plenárnímu, jenž ji zodpověděl shora uvedenou právní větou, vycházející při tom z těchto

### důvodů:

Nelze souhlasiti s míněním, že zrušovací soud, zavrhnuv dle § 4 čís. 1 novely k trestnímu řádu stížnost zmateční, odstoupí spisy sborovému soudu druhé stolice, by vyřídil odvolání, jež spojeno bylo se zmateční stížností. Mluví proti tomu historický vývoj ustanovení § 296 tr. ř., doslov zákona (§ 2 poslední odstavec ve srovnání s §em 4 novely) a posavadní jednotná opačná praxe jak bývalého c. k. nejvyššího soudu ve Vídni, tak i československého nejvyššího soudu. Co se týče historického vývoje byl (Kaserer: Die Strafprozessordnung vom 25. Mai 1873 und deren Einführungsgesetz mit Materialien, II. Teil, S. 136; Mayer: Handbuch I. S. 110, 111, 826) postup při tvorbě zákona tento: Při poradě komise z roku 1863 bylo nejprve usneseno, že v případě, spojeno-li odvolání se zmateční stížností, rozhoduje o obojím soud zrušovací. Při následující poradě ozvaly se proti tomu hlasy a přes odpor Glasrův usneseno vysloviti v §§ 267 a násl. prvního návrhu z roku 1863: »Podána-li mimo odvolání též stížnost zmateční, předloží se obojí zrušovacímu soudu. Vyhoví-li tento zmateční stížnosti, považuje se odvolání za odčiněné. Zavrhně-li zrušovací soud zmateční stížnost, zašle spisy i se svým